

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/189 /2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

205/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. április 11-én előterjesztett **panaszát** a 2011. július 21-én - dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos panaszbeadványát 2011. április 11-én panaszbejelentő formanyomtatványon terjesztette elő a Testület panaszirodáján. A panaszbeadványa tartalmát szóban is ismertette, illetve kiegészítette.

Panaszában a 2011. április 6-án vele szemben alkalmazott rendőri intézkedést kifogásolta, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

1) A panaszos előadta, hogy 2011. április 6-án 19 óra 45 perc körüli időben a Sz. téren sétált hat hónapos gyermekével és kutyájával. A kutyáját néhány percre elengedte, majd amikor pórázra tette, két rendőr megállította, és a kerület „ebrendelete” alapján 50 000 Ft-ra feljelentette, amiért a kutya póráz és szájkosár nélkül volt. A panaszos megjegyezte, hogy a rendelet 10 kg fölötti kutyák esetén teszi kötelezővé a szájkosár használatát, az ő kutyája viszont csak 8 kg súlyú. A panaszos mindemellett az intézkedéskor nem vitatta a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szabálysértést, de a büntetés összegét túlzottnak tartja, ezért ez ellen – állítása szerint – a szabálysértési eljárás keretében fellebbezéssel fog élni.

Az intézkedés során kiderült, hogy nincsenek a panaszosnál az iratai, ezért az intézkedő rendőr újabb „50.000 Ft-ra jelentette fel”. Lekérdezték a körözési rendszerből az adatait, ami pár perc alatt megvolt, ehhez képest a panaszos állítása szerint kb. 45- 50 percig tartott még az intézkedés, mert meg kellett várniuk a gyermekével, amíg a fényképes adatlapot kihozták a rendőrségről. A 6 hónapos gyermeke a várakozás alatt meghűlt, és az intézkedés miatt a panaszos a szükségesnél később tudta csak megetetni és megfürdetni.

A panaszos sérelmezte, hogy bár másnak is volt elengedett, póráz nélkül sétáló kutyája (kb. 15 kutya volt szabadon), de csak velük szemben intézkedtek a járőrök. Mikor rákérdezett a rendőrnél, hogy mi ennek az oka, akkor a járőr azt mondta, hogy egyszerre csak egy emberrel tud foglalkozni. A panaszos nem érti, hogy miért csak vele szemben intézkedtek, arra gondol, hogy talán azért, mert kisgyerekekkel volt.

Mindezek alapján a panaszos aránytalanul magasnak tartja a kétszer 50 000 Ft összegű bírságot annak ellenére, hogy a szabálysértéseket elismerte. Úgy véli, hogy a rendőrök nem jártak el megfelelő emberséggel vele és gyermekével szemben.

A panaszos mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

2) A Testület munkatársa 2011. június 6-án telefonon megkereste a panaszost, aki beszámolt arról, hogy a kutyával kapcsolatos szabálysértés kapcsán az önkormányzat határozatában figyelmeztetésben részesítette, pénzbírságot nem szabott ki. A másik szabálysértési ügyben, ami az iratai hiánya miatt indult, mindezidáig nem kapott semmiféle határozatot, így nem tudja, valóban megbüntették-e, és ha igen, milyen összegre. A panaszos ismételten megerősítette, hogy a rendőri intézkedés során ő mindkét jogsértést elismerte, a panaszja tárgya valójában a hosszas várakoztatás és a rendőri bánásmód volt.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőr-főkapitánysághoz, és kérte, hogy az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, illetve a megkeresésben szereplő konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját küldjék meg a Testület részére.

A rendőrség a Testület felvilágosítás-kérésére az alábbi iratokat bocsátotta rendelkezésre.

1) A Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Bevetési Osztály alá tartozó r. főtörzsőrmester által 2011. április 7-én írt feljelentés szabálysértési ügyben a következőket tartalmazza.

A feljelentés tárgya a r. főtörzsőrmester jelentése szerint a Budapest Kerületi Önkormányzatnak az állattartás rendjéről szóló 19/2009. (IV. 23.) számú önkormányzati rendeletének (továbbiakban: Ebr.) 6. § (1) bekezdés b) pontjába és a (4) bekezdésbe ütköző, illetve a 10. § (1) bekezdés b) és d) pontja szerint minősülő ebtartás szabályainak két rendbeli megsértése, valamint az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII.28.) számú

kormányrendelet (továbbiakban: Szabs.r.) 27. § (1) bekezdés I. fordulatóba ütközö, és aszerint minösülö személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelességek megsértése.

A r. főtörzsörmester leírja, hogy 2011. április 6-án 19 órától mozgóöri szolgálatot látott el a Budapest, Sz. téren. Szolgálatát teljesítése során körülbelül 19 óra 50 perckor észlelte, hogy a panaszos az általa sétáltatott kutyát a Hösí emlékmü és a tér közepén üzemelő kávézó közötti füves területre - az ezt egyértelmüen és jól láthatóan piktogram útján tiltó jelzés, és önkormányzati rendelet szabályozása ellenére - beengedte, annak területén a kutyát szaladgálni hagyta, és ezt megelőzően az ebet póráz nélkül sétáltatta.

A r. főtörzsörmester feladatai között megfogalmazott kötelezettségeinek eleget téve a panaszost intézkedés alá vonta, és tájékoztatta az általa elkövetett szabálysértésről. A panaszos már az intézkedés elején sem értett egyet az intézkedés szükségességével és tárgyával, mely ellenzésének hangot is adott.

A panaszost a r. főtörzsörmester személyazonosító igazolványának átadására szólította fel, mire a panaszos kijelentette, hogy nincs nála, s kérdön fordult a járörhöz, hogy „csak nem gondolom, hogy kutyasétáltatáshoz is magával hordja?” A r. főtörzsörmester ekkor röviden tájékoztatta a panaszost ezirányú kötelezettségéről.

A r. főtörzsörmester ezután kifejtette, hogy a kétrendben elkövetett ebtartási szabályok megsértésével halmazatban lévö személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelességek megszegése szabálysértése miatt a panaszossal szemben figyelmeztetésnek helye nincs, így szabálysértési feljelentéssel él, amelyhez személyazonosságának hitelt érdemlő megállapítása szükséges.

Tekintettel arra, hogy a panaszos pici (5 hónapos) gyermekét babakocsiban sétáltatta a kutyasétáltatás közben – valamint a Sz. tér folyamatos rendöri felügyeletének elvárása miatt – a r. főtörzsörmester felvette a kapcsolatot a BRFK Kerületi Rendörkapitányság ügyeletesével, akinek segítségével a panaszost a körözési és a személynyilvántartó rendszerben ellenörizte, megtudta, hogy közözés alatt nem állt, és az általa bemondott adatok helyesnek bizonyultak. A személy teljes azonosítása érdekében az ügyeleteset megkérte a r. főtörzsörmester, hogy részére juttassa el a fényképes KEKKH adatlapot az intézkedés helyszínére, így differenciált módon válik végrehajthatóvá a rendöri intézkedés.

A r. főtörzsörmester a fentiekrol a panaszost tájékoztatta, akinek jelen lévö – a r. főtörzsörmester feltételezése szerint – barátnöje felháborodását egyre kevésbé titkolva „idióta”, „gyökér”, „18 éves, frissen felszerelt hatalommániás” jelzőkkel illette a r. főtörzsör mestert, és hangoztatta, hogy „csak ezt az egyet tudod”. Bírálta az intézkedését és felháborodottan kifogásolta, hogy mások is póráz nélkül sétáltatnak kutyát a parkban. A hölgy ez irányú felháborodása megerösítette a r. főtörzsörmester azon álláspontját, hogy intézkedése szükséges, hiszen az éppen e miatt intézkedés alá vont barátnöjét is felháborítja a szabálysértések nagyszámú elkövetése. Tájékoztatta a hölgyet, hogy egyszerre csupán egy intézkedést tud eredményesen végrehajtani, azonban az intézkedést követöen mással szemben is intézkedni fog. A barátnö ekkor kijelentette, hogy felhívja az ügyvédjét. A telefonban dr. T.N. néven mutatkozott be, és hisztériás stílusban a tér közepén állva kiabálta a telefonba az intézkedés végrehajtásának mind időben, mind végrehajtási módban eltorzított verzióit, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy az ebtartó járókelöket az intézkedés ellen hergelje. Az ügyvéddel folytatott vélelmezhetően hisztériás, vagy meg nem valósult eszmecsere után telefonján felhívta a segélyhívó központot, ahol a BRFK Központi ügyeletnek elpanaszolta sérelmeit. A telefont át akarta adni a r. főtörzsörmester részére, melynek átvételét a r.

főtörzsőrmester megtagadta, azonban rendelkezésére bocsátotta az EDR rádiója hívószámát, melyen a központ vele a kapcsolatot felveheti. A 29005 számról érkező bejövő híváson a Központi ügyelet bevetés-irányítójának az intézkedést jelentette, aki arról írásos dokumentáció készítését kérte, amely az eredetileg tervezett feljelentés formájában jelen iratban készült el. Ezt követően a hölgy tovább hisztériázva hangoztatta, hogy a kutyasétáltatás miatt nem engedi el a rendőr az 5 hónapos gyermeket, pedig 21 órákor ennie kell.

A barátnő hisztériás rohamai közben az intézkedés alá vont panaszoszt tájékoztatta a r. főtörzsőrmester a fényképes adatlap helyszínre érkezéséről, melyet ekkora már ő is felháborodott stílusban vett tudomásul, és közölte, hogy a rendőrrel többet nem áll szóba. Ennek ellenére tájékoztatta a r. főtörzsőrmester a személyes körülményeire vonatkozó nyilatkozattételi lehetőségéről, melytől következetesen elzárkózott, azt megtagadta, azonban a szabálysértés elkövetését szóban elismerte, a nyilatkozat aláírását későbbi, az ügyvédjével történő egyeztetés eredményéhez tervezte kötni. Kérdésre a nyilatkozatot a nyilatkozattétel időpontjában nem kívánta aláírni. A r. főtörzsőrmester tájékoztatta a panaszoszt az előállítással nem járó, számára kedvezően végrehajtott intézkedési módozatról, mire kijelentette, ha beviszi a rendőr, a gyereket itt hagyja a téren. A r. főtörzsőrmester ekkor tájékoztatta a panaszoszt eme cselekmény jogszabályba és jó erkölcsbe ütköző voltáról.

20 óra 17 perckor a Belváros 17-es járőr a helyszínre érkezett a fényképes adatlappal, melyből az intézkedés alá vont panaszos személyazonossága hitelt érdemlő módon megállapításra került, és így a 20 óra 18 perckor befejezett intézkedés még lehetőséget biztosított a 21 órai étkezés megtartására is.

A panaszos távozáskor a r. főtörzsőrmester azonosítószámának és panasztételi lehetőségek ismeretében kifejtette, hogy lesz még ennek az intézkedésnek következménye, mire a r. főtörzsőrmester tájékoztatta, hogy ez a szabálysértési eljárás kezdeményezésének törvényes célja. A panaszos felháborodását nem titkolva, a pórázon vezetett kutyával hagyta el az intézkedés helyszínét.

A r. főtörzsőrmester megjegyzi, hogy a barátnő és a panaszos rá vonatkozó válogatott sértései miatt nem kíván velük szemben magánindítvánnyal élni, „nevezettek nyilvánvalóan idegállapotuk miatt korlátolt toleranciaküszöbe, és kulturáltságának ezen okból mutatott csekély foka miatt.”

2) A Budapesti Rendőr-főkapitányság Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztályának r. alezredese 2011. május 11-én írt parancsnoki kivizsgálásában a panaszos rendőri intézkedés miatti panaszában foglaltakat megvizsgálta, és a rendelkezésre álló iratok, valamint adatok alapján az alábbi tényeket állapította meg. 2011. április 6-án 19 óra 50 perc körüli időben, a Budapest Sz. téren szolgálatot teljesítő járőr, M.Cs. r. főtörzsőrmester és Sz. G. r. őrmester észlelte, hogy az emlékmű és a tér közepén lévő kávézó közötti füves területre, a panaszos – a jól láthatóan kihelyezett tiltó tábla ellenére – beengedi kutyáját, melyet ezt megelőzően póráz nélkül sétáltatott.

M. Cs. r. főtörzsőrmester járőrvezető a fentiekben leírtak miatt a panaszoszt személyazonosságának igazolására szólította fel, melynek nevezett nem tudott eleget tenni, mivel személyének igazolására alkalmas okmány nem volt nála. A főtörzsőrmester a panaszos adatait bemondás útján rögzítette, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság ügyeleti szolgálatán keresztül a körözési és személynyilvántartó rendszerekben leellenőrizte, melynek

során megállapítást nyert, hogy a megadott adatok körözésben nem szerepelnek, továbbá egy létező személyhez tartoznak.

A rendőri intézkedés alá vont személy személyazonosságának azonosításához, illetve a személyes adatok hitelességének megállapításához szükséges fényképes KEKKH adatlap kinyomtatására és az adatlap az intézkedés helyszínére történő kijuttatására kérte meg a kapitányság ügyeletesét. Az adatlapot 20 óra 17 perckor a Belváros-13 hívójú járőr, M. Cs. r. főtörzsőrmesternek az intézkedés helyszínén átadta.

A panaszos ellen, személyazonosságának hitelt érdemlő megállapítása után, M. Cs. r. főtörzsőrmester szabálysértési feljelentést tett az Ebr. 6. § (1) bekezdés b) pontjába és a (4) bekezdésébe ütköző, a 10. § (1) bekezdés b) és d) pontja szerint minősülő ebtartás szabályainak két rendbeli megsértése, valamint a Szabs.r. 27. § (1) bekezdésének I. fordulatóba ütköző, és aszerint minősülő személyazonosság igazolásával kapcsolatos köteleességek megsértése szabálysértések elkövetése miatt.

A panaszos a helyszínen a szabálysértések tényét szóban elismerte, de a szabálysértési nyilatkozat kitöltését megtagadta, azt az ügyvédjével későbbiek során történő konzultáció eredményéhez kötötte. Az intézkedés végén a panaszos teljes körű tájékoztatást kapott a panasztételi lehetőségeiről, majd M. Cs. r. főtörzsőrmester 20 óra 18 perckor az intézkedést befejezte. Az intézkedés időtartama 28 perc volt.

A r. alezredes megállapította, hogy a rendőrszolgálat, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolg. Szab.) 3. § (1) bekezdése alapján - „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.” - kezdeményezte az intézkedést, melyet a 4. § (1) bekezdés szerint - „A rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont személynek, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja. “

Az intézkedés végrehajtása érdekében a Szolg. Szab. 41. § (1) bekezdése szerinti feltartóztatást - „A feltartóztatás a rendőrnek az a tevékenysége, amelynek során azt a személyt, aki a személyazonosságának igazolását megtagadja, vagy az igazolásra történő felszólításnak nem engedelmeskedik, továbbá, akitől felvilágosítást kér, annak idejére az intézkedés helyszínének elhagyásában korlátozza, vagy a további intézkedés megtételéig a helyszín elhagyásában megakadályozza.” - alkalmazta, amely a (2) bekezdésben előírt ideig tartott.

Az intézkedés alá vont személy személyazonosságának megállapítása érdekében a 38. § szerinti igazoltatást fogantatosította a rendőrszolgálat, melynek során a személyi adatokat – az azokat igazoló okmány hiányában – a panaszos bemondása alapján rögzített, és hitelérdeklően ellenőrzött.

Intézkedését az észlelt szabálysértések miatt, a 21. § (1) bekezdése alapján, - „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy jogszabály által meghatározott esetekben helyszíni bírságot szab ki. A rendőr figyelmeztetést csak azon szabálysértés esetén

alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.” — foganatosította és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. §-ban biztosított panasztételi lehetőségről szóló tájékoztatás megadásával fejezte be.

Az intézkedés az Rtv. 15. § (1) figyelembevételével - „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.” - a (2) szerint került végrehajtásra: „Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

A r. alezredes vizsgálata szerint a rendelkezésre álló adatok alapján a rendőri intézkedés szakszerű és jogszerű volt, fegyelemsértésre, bűncselekményre utaló tényeket nem állapított meg.

3) A rendőri iratok megküldésekor a rendőrség csatolta az Ebr. egy példányát.

4) A Testület munkatársa 2011. június 6-án telefonon felvette a kapcsolatot a Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Igazgatási osztályának munkatársával, hogy felvilágosítást kérjen a panaszos feljelentésével kapcsolatban. A vezető jogtanácsos tájékoztatta a Testület munkatársát, hogy a kutya póráz és szájkosár nélkül sétáltatása miatt a szabálysértési eljárás keretében figyelmeztetésben részesítette a panaszost, pénzbírságot azonban nem szabott ki. A tanácsadó kérdésére továbbá kifejtette, hogy ugyanaznap este a panaszban megjelölt helyszínen a panaszban megjelölt rendőrök két másik kutyatulajdonost is feljelentettek hasonló jogsértés elkövetése miatt, akik szintén figyelmeztetésben részesültek

III.

Jelen panaszügyben a panaszos nem vitatta a szabálysértések elkövetését, de aránytalanul magasnak tartotta az - információi szerint - 2 x 50 000 Ft összegű büntetést és sérelmezte, hogy bár másoknak is volt elengedett, póráz nélküli kutyája, de tudomása szerint csak velük szemben intézkedtek a rendőrök. Úgy véli továbbá, hogy a rendőrök nem jártak el megfelelő emberséggel vele és a gyermekével szemben.

1) A Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy hatásköri szabályai alapján valamennyi panaszosi sérelem vizsgálatát elvégezheti-e.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el”.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),
tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek – főszabály szerint – nem áll módjában vizsgálni a rendőrség azon tevékenységét, amelyet nem az Rtv., hanem más jogszabály alapján végez.

A Testületnek azonban vizsgálnia kell, hogy a bírságot illetően kapcsolatban érvényesült-e az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt azon általános elvi jelentőségű szabály, miszerint a „rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.” A Testület a panasz eljárás keretében vizsgálata körébe vonta az érintett rendőr intézkedését és a panaszossal szembeni viselkedését.

Az eljárás során a Testület megállapította, hogy a panaszolt intézkedések érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. Törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz és az 54. § (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz való alapvető jogát és az Alkotmány 70/A. §-ban foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

2) A konkrét ügyben a rendőrség intézkedésével kapcsolatban a Testület a következőket állapította meg.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint: „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”. A Szolg. Szab. 3. § (1) bekezdése szerint: „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli”.

A panaszolt esetben a r. főtörzsőrmester szabálysértést észlelt, amikor látta, hogy a panaszos - a jól láthatóan kihelyezett tiltó tábla ellenére beengedi a póráz nélkül sétáltatott kutyáját a Sz. téren az emlékmű és a tér közepén lévő kávézó közötti füves területre.

A Testület nem vizsgálja, hogy a panaszos cselekménye megvalósította-e a szabálysértés tényállását, csupán azt értékeli, hogy a panaszos magatartása megfelelő szintű gyanút biztosít a rendőri intézkedéshez. Abban az esetben ugyanis, ha a Testület nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény alapvető értékelését akkor, amikor a rendőrség jogalapként szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. Ebben a körben a Testület az alábbiakat rögzíti.

A Testület megítélése szerint a fent részletezettek észlelése alapján a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt: közbiztonságot, illetve közrendet veszélyeztető körülményt észlelt. A Testület továbbá felhívja a figyelmet, hogy a Szolgálati Szabályzat fentebb említett 3. §-ának

(1) bekezdésében írt „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése” fordulata nyilvánvalóan nem jelenti azt, hogy az adott bűncselekménynek, illetőleg szabálysértésnek valójában fenn is kell állnia: elegendő ugyanis szemrevételezéssel és a rendelkezésre álló vizsgáló eszközökkel az arra megalapozottan utaló körülmény észlelése.

A Testület álláspontja szerint – a panaszos által is elismert – kutyasétáltatás szabálytalan módjának észlelése megfelelő alapot biztosít a rendőröknek az intézkedésre.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben. A Testület ehelyütt ismételten megjegyzi, hogy ez a megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a szabálysértés elkövetésével kapcsolatban.

3) A rendőri intézkedés során a r. főörzsőrmester a panaszost személyazonosságának igazolására szólította fel, melynek a panaszos nem tudott eleget tenni, mivel személyének igazolására alkalmas okmány nem volt nála. A főörzsőrmester a panaszos adatait bemondás útján rögzítette, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság ügyeleti szolgálatán keresztül a körözési és személynyilvántartó rendszerekben leellenőrizte, melynek során megállapítást nyert, hogy a megadott adatok körözésben nem szerepelnek, továbbá egy létező személyhez tartoznak.

A rendőri intézkedés alá vont személy személyazonosságának azonosításához, illetve a személyes adatok hitelességének megállapításához szükséges fényképes KEKKH adatlap kinyomtatására és az adatlapnak az intézkedés helyszínére történő kijuttatására kérte meg a kapitányság ügyeletesét, mely eljárást a panaszos sérelmesnek tartotta, mert a várakozást aránytalanul hosszúnak ítélte, és ez idő alatt a panaszos állítása szerint meghűlt a kisgyereke.

Az Rtv. 29. § kimondja, hogy „(1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. (2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként. (4) A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatotról fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.”

A Testület mindezek alapján vizsgálata tárgyává tette a személyazonosság megállapításának a panaszban leírt módját.

Az Rtv. 29. § (2) bekezdése a személyazonosság igazolásának több módját is szabályozza. Főszabályként a személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan

hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Azonban a törvény lehetőséget biztosít a rendőrnek, hogy más, jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként. A rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszossal volt egy másik hölgy is, azonban a rendőri jelentés szerint őt a rendőr nem igazoltatta, így ő nem igazolhatta a panaszost. Ezt indokolhatta az is, hogy a másik hölgy – a rendőri iratokból megállapíthatóan – nem volt együttműködő.

Az eljáró rendőr jelentésében leírta, hogy tekintettel arra, hogy a panaszos pici gyermekét babakocsiban sétáltatta a kutyasétáltatás közben, valamint a Sz. tér folyamatos rendőri felügyeletének elvárása miatt döntött úgy, hogy felveszi a kapcsolatot a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletesével, és a panaszost nem állítja elő.

A Testület megítélése szerint életszerű az a rendőri előadás, miszerint a panaszosra és kisgyermekére tekintettel választotta az intézkedő járőr a személyazonosság megállapításának fent leírt módját, ami a Testület álláspontja szerint ezen indokok és körülmények mérlegelése mellett megfelel az Rtv. 15. § –ban előírt arányosság követelményének is („több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”).

Figyelembe véve azonban azt, hogy az indoklás első fordulata önmagában is elég indoknak minősül, a Testület úgy ítélte meg, hogy a személyazonosság megállapításának módját az intézkedő rendőr úgy választotta meg, hogy az a panaszos és kisgyermeké számára a legkisebb érdeksérelemmel járjon.

A Testület álláspontja szerint mindezek alapján nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A Testület ezt követően a feltartóztatás jogszerűségét és körülményeit vizsgálta.

A vizsgálata során a Testület a fent idézett Rtv. 29. § (4) bekezdése mellett a feltartóztatás jogszerűségének alátámasztására elfogadta a parancsnoki kivizsgálásban hivatkozott, az állásfoglalás II. rész 2) pontjában ismertetett Szolg. Szab. 41. § (1) bekezdését, amely szintén kellő jogalapot biztosított az eljáró rendőrnek, hogy a panaszost feltartóztassa a KEK KH adatlap helyszínre érkezéséig.

A Testület vizsgálata tárgyává tette a feltartóztatás időtartamát. A panaszos az adatlap kikeréséig történő várakozás időtartamát 45-50 percben jelölte meg, azonban a rendőrségi iratok tanulsága szerint a teljes rendőri intézkedés 19 óra 50 perctől 20 óra 18 percig tartott, mely időtartama összesen 28 perc volt. A Testület megítélése szerint a rendőri eljárás időtartama az Rtv. 15. §-ba foglalt arányosság követelményére figyelemmel megfelelt a jogszabályi előírásoknak, **ezért a feltartóztatás kapcsán a Testület jogsérelmet nem állapított meg.**

5) A panaszos sérelmezte, hogy más kutyasétáltatókkal szemben a rendőrök nem léptek fel és valószínűleg azért őt igazoltatták, mert kisgyermekkel volt.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése a rendőr kötelezettségévé teszi, hogy a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedjen.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek a fenti rendelkezésen kívül azért is vizsgálnia kell, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik, tehát hogy a rendőrség jogtalan megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

A Testület ebben a körben újra utal arra, hogy hatásköre nem terjed ki közvetlenül a szabálysértési bírság kiszabásának vizsgálatára (önmagában annak összegét vagy ténybeli alapjait vizsgálva), csupán azt az általánosabb szempontot mérlegelheti, hogy a rendőri fellépés diszkriminatív vagy részrehajló volt-e.

A diszkrimináció tilalmával kapcsolatos joggyakorlatra figyelemmel részrehajlás megállapításához önmagában nem elegendő annak bizonyítása, hogy a panaszos eltérő bánásmódban részesült, szükséges annak vizsgálata is, hogy a panaszos rendelkezett-e valamilyen védett tulajdonsággal, vagy felmerült-e olyan egyéb körülmény, amely valószínűsíti a rendőri részrehajlást.

Jelen panaszügyben nem merült fel olyan adat, információ, amely alapján a Testület megállapíthatta volna a rendőri részrehajlást. Önmagában az a körülmény, hogy egy adott rendőri intézkedést megelőzően másokat nem vonnak intézkedés alá, a jogellenes megkülönböztetés megállapítását nem alapozza meg. Számos esetben előfordul, hogy a rendőrség kapacitás híján vagy egyéb körülmények folytán nem valamennyi jogsértővel szemben lép fel.

A részrehajlásmentes intézkedés tényét a konkrét esetben támasztja alá az a Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Igazgatási osztályának munkatársától kapott információ is, mely szerint a panaszban megjelölt helyszínen és időpontban a rendőrök két másik kutyatulajdonost is feljelentettek hasonló jogsértés elkövetése miatt, akik szintén figyelmeztetésben részesültek.

Ennek a kérdésnek egyéb vetületeit nem érintve kijelenthető, hogy a panaszos részéről, akivel szemben intézkedésre – igazoltatásra és szabálysértési eljárási cselekmény végrehajtására – került sor, ez alapjogsérelemet nem eredményezett

A Testület megállapítása szerint a rendőri fellépés nem sértette az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében rögzített egyenlő bánásmód követelményét.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy igazoltatás és feltartóztatás során nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmára tekintettel jogsértés nem történt.

Mindezek alapján a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
Elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET